

TER OVERDENKING...._____ **door O. Vossema**_____

“... want Ik heb veel volk in deze stad” (Hand. 18:10)

Heftige tijden maakte Paulus mee op zijn reizen lezen we in Handelingen 18. De keizer uit Rome, Claudius, had net het bevel gegeven dat alle Joden Rome moesten verlaten, met als gevolg dat Aquila en Priscilla, zijn vrouw, naar Korinthe kwamen en daar troffen ze Paulus ook.

Ze oefenden hetzelfde beroep uit en gingen samen tenten maken. Zo voorzag Paulus in zijn onderhoud en ook in dat van anderen, volgens Handelingen 20:34. Ondertussen sprak hij iedere sabbat in de synagoge en daar waren Joodse en Griekse toehoorders.

Hij probeerde de Joden te overtuigen dat Jezus de Christus is, maar toen ze zich verzetten en zelfs lasterden, waarschuwde hij de Joden voor de tweede keer dat hij naar de heidenen zou gaan: Uw bloed zij op uw hoofd. Als hij vervolgens bij Crispus logeert, krijgt hij een prachtige bemoediging van de Heere God: “Wees niet bevreesd, maar spreek en zwijg niet, want Ik ben met u en niemand zal de hand aan u slaan om u kwaad te doen, want Ik heb veel volk in deze stad”.

Dat is een schitterende opsteker voor Paulus: De Heere God heeft veel volk in deze stad. Wat dat voor volk is? Gelovige Joden en gelovige Romeinen, en Turken en Grieken?

Misschien nog andere volken? Kan allemaal, God had in Korinthe veel volk. Maar de Heere God zegt:

- 1- Wees niet bevreesd
- 2- Zwijg niet
- 3- Ik ben met u
- 4- Niemand zal je kwaad doen, want
- 5- Ik heb veel volk in deze stad.

Daarom blijft Paulus nog anderhalf jaar in Korinthe (Hand. 8:11).

De Heere God heeft ‘veel volk’, d.w.z. dat zijn gelovigen. En of dat nou gelovigen zijn die de boodschap van Paulus van harte geloven of dat het gewoon mensen zijn die ergens in hun hart rekening houden met de Schepper van alles dingen, dat weten we niet en hoeven we ook niet te weten. De ‘vreemdelingen in de verstrooiing’ waren al wel 700 jaar weg uit het beloofde land, maar er zaten wel degelijk nog steeds gelovigen tussen, lezen we in 1 Petrus 1:21. Ze hadden geen Nieuw Testament zoals wij en waren heel

ver van Israël verwijderd, maar toch opnieuw geboren (vs. 22). En zo kan het nu ook gaan met de vele mensen om ons heen die op de één of andere manier vroeger zijn stukgelopen op een kerk, ofzo. Wat er nog in hun hart over is van de heilsgeschiedenis die ze ongetwijfeld nog kennen, weten we niet. Maar mijn ervaring is dat dat heel erg mee valt in de praktijk. Als alles goed gaat om je heen kun je gemakkelijk openlijk

stoer doen en afstand nemen van wat je diep in je hart gelooft, maar als het spannend wordt of er dreigt gevaar of ziekte, dan wordt het anders. Dan is men gemakkelijker benaderbaar. Daarom denk ik dat de Heere God ook nu om ons heen ‘veel meer volk’ heeft dan wij ‘s zondags in de kerk zien. Laten we daar maar rekening mee houden en er op inspelen, mocht de kans zich voor doen. God is immers liefde!

